

1. Лизогуб Я.Г. Об'єктивні ознаки основного складу злочину «торгівля людьми або інша незаконна угода щодо передачі людини»: об'єкт і предмет злочину. URL: <http://>

2. Іскров К. Об'єктивна сторона складу злочину «торгівля людьми» або інша незаконна угода щодо людини (ст. 149 Кримінального кодексу України). *Підприємництво, господарство і право*. № 3. 2012 (195). С. 116-120.

Андрєєв А.В.

канд. юрид. наук, заступник декана
факультету підготовки фахівців для
органів досудового розслідування ДДУВС

ПРОБЛЕМИ І ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ СУЧАСНИХ МЕТОДИК ПІДГОТОВКИ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬ- НИХ ЗАКЛАДАХ ІЗ СПЕЦИФІЧНИМИ УМОВАМИ НАВЧАННЯ

У засобах масової інформації все частіше звертаються до теми про недоліки і прогалини у реалізації «поліцейської реформи». Приміром, у дослідженні ефективності діяльності поліції (2016 рік) зроблено висновок про те, що «...скільки б не передбачували прогресивних критеріїв оцінки ефективності роботи поліції, якщо в ній не працюватимуть суперфахові кадри, які постійно будуть покращувати свої знання та практику, нічого на краще в НПУ не зміниться» [1]. Слід погодитись із тим, що проблеми окремих служб і підрозділів є наслідком неефективної підготовки поліцейських кадрів, а тому основний акцент має бути зроблено саме на якості їх підготовки.

Слід погодитись із думкою В.В. Сокурєнка про те, що традиційні підходи до підготовки працівників правоохоронних органів не повністю забезпечують необхідну якість і професійну компетентність кваліфікованих кадрів поліції. А тому правильним є висновок про наявність об'єктивно існуючого протиріччя між зростаючими вимогами сучасного суспільства до діяльності поліції та традиційною системою підготовки поліцейських [2].

Набувають актуальності перспективи вирішення проблем застосування сучасних методик підготовки поліцейських у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання, огляд яких запропоновано нами у даній праці.

Сьогодні, досліджуючи питання удосконалення підготовки кадрів для Національної поліції у вищих навчальних закладах із специфічними умовами навчання, можна впевнено казати про дуалізм відповідних трансформацій. Так, перспективи розвитку відомчої освіти правоохоронців в Україні залежать від двох факторів: по-перше, від розвитку вищої освіти в Україні, а по-друге, від тенденцій наближення діяльності Національної поліції до європейських стандартів.

Тут слушно навести позицію А.П. Пашкова, який пропонує власне бачення головних шляхів модернізації освіти: а) забезпечення якісної освіти у ВНЗ, які охоплюють всі стадії навчання – від університетського навчання, відбору абітурієнтів до їх випуску; б) якість освіти ВНЗ досягається не загальною кількістю студентів у ньому, а в першу чергу співвідношенням загальної кількості викладачів, які мають вчену та наукову ступінь, пройшли стажування за фахом за кордоном або є членами Міжнародних академій, до загальної кількості студентів у ВНЗ; в) для визнання українських дипломів про вищу освіту у світі пропонуємо створити Раду з якості вищої освіти із залученням до 50 % закордонних експертів (фахівців, вчених) [3, с. 246].

З іншого боку, А.В. Волохов слушно зазначає, що система освіти МВС включає у себе роботу 8 вищих навчальних закладів, які щороку здійснюють підготовку тисяч поліцейських у офіцерському званні та випускають їх у життєвий вирій практично не готовими протистояти злочинним проявам. Але якість їх відбору та підготовки має ряд суттєвих недоліків: на навчання до ВНЗ системи МВС не завжди йдуть мотивовані громадяни (значна кількість вступає на навчання через бажання батьків, можливість ухилитись від призову до армії, можливість отримати безкоштовну освіту та інше); зміст теоретичного матеріалу не завжди відповідає практичним потребам діяльності поліцейського; навіть найкращий рівень освіти не завжди підготує психологічно та практично готового поліцейського до реальної протидії злочинному світу; на навчання витрачається значна кількість часу та бюджетних коштів; поліцейський не завжди призначається на ту посаду, за якою спеціальністю він проходив навчання [4, с. 68-69].

Що стосується пошуку перспектив вирішення поточних проблем підготовки поліцейських, то насамперед потребують осмислення і впровадження конкретні кроки для виправлення ситуації на нормативному рівні: 1) визначення і чітке нормативно-правове закріплення статусу вищих навчальних закладів із специфічними умовами навчання, в яких здійснюється підготовка поліцейських та має впроваджуватись підготовка цивільних фахівців для потреб МВС; 2) закріплення законодавчого визначення поняття «специфічні умови навчання» та стандартів (переліку) таких умов для конкретних видів державної служби; 3) затвердження документа про поступовий розвиток системи підготовки кадрів для Національної поліції з урахуванням положень Законів України «Про вищу освіту», «Про Національну поліцію» та досвіду держав Європейського Союзу.

Стосовно перспективних шляхів застосування сучасних методик у підготовці поліцейських варто акцентувати увагу на наданні широкої автономії в освітніх методиках вищим навчальним закладам із специфічними умовами навчання (насамперед заняття у малих групах, тренінги та рольові ігри) та забезпечення постійного обміну новачками в навчальному процесі. В цьому контексті варто погодитись із думкою про те, що виконання правоохоронних функцій перш за все залежить від якісної політики відбору майбутніх право-

охоронців, основне завдання якої полягає у створенні організаційно-правових, соціальних, виховних, психологічних, матеріально-технічних, фінансових, економічних та інших передумов для формування високопрофесійного персоналу органів, служб та підрозділів Національної поліції, здатного ефективно та на високому рівні вирішувати оперативно-службові завдання [5, с.106].

Зауважимо, що аналіз і запозичення зарубіжного досвіду підготовки кадрів для Національної поліції має відбуватися шляхом запровадження конкретних кроків, а не ознайомчих візитів чергових делегацій. Удосконалення підготовки кадрів для Національної поліції вищими навчальними закладами із специфічними умовами навчання можливе виключно за умови перенесення акценту на сучасні тренінгові методики у підготовці фахівців. Напрямок інновацій безліч, варто лише змінити підґрунтя діючої системи підготовки поліцейських кадрів.

Поступове впровадження новацій у навчальний процес дозволить суттєво поліпшити якість підготовки професійних поліцейських кадрів та сприятиме адаптації національної поліцейської інституції до європейських стандартів.

---

1. Гонта І. Наскільки ефективно працює Нацполіція? 7 зрозумілих схем і графіків // Checkpoint від 08:44 23 грудня 2016. URL: <https://ckp.in.ua/research/14960>.

2. Сокурєнко В.В. Реформа правоохоронної системи як уособлення практичної реалізації вектора безпеки Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020». URL: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/conf/2016-5/doc/4/06.pdf>.

3. А.П. Пашков. Забезпечення якості освіти у ВНЗ – головний крок до модернізації галузевих стандартів та поліпшення кваліфікації державних службовців. URL: http://ekmair.ukma.edu.ua/bitstream/handle/123456789/2650/Sushchenko_Zabespechennya_yakosti_osvity.pdf?sequence=1&isAllowed=y.

4. Волохов В.А. Проблеми відбору та підготовки працівників поліції та шляхи їх вирішення. *Особливості підготовки поліцейських в умовах реформування системи МВС України: зб. матеріалів I Міжнар. наук.-практ. конф.*, м. Харків, 20 трав. 2016 р. / МВС України, Департамент патрул. поліції України; Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків: ХНУВС, 2016. С. 68-71.

5. Руколайніна І.Є., Леміш О.О. Формування та підготовка кадрів (персоналу) до органів Національної поліції України. *Юридичний науковий електронний журнал*. № 1. 2017. С.104-106.